Imposibil!
să nu știi
că cel mai bun și sigur
PURGATIV
este
TYP

ASIGURAREA
„FRANCO-ROMÂNĂ"
București, Griviței 23
REZULTATUL TRAGERII GENERALE ȘI FESTIVE DIN 16 DEC. 1940
CONTINUARE (LOZURI)

2014 Ștefan Szirmay; 2353 Berta Balmuș; 1873 C.tin Negulescu; 1175-77 Col. Petrescu; 3165 Lt. Col. Popea Gheorghe; 61368 Gh. Dumitrescu; 3207 Ghiță Stan; 3161 Sofronie Delurințu; 3162 Sofronie Delurințu; 3156-58 Maior Vasile Irimescu; 2572 Florescu Maria; 99016 Gh. Stănescu; 97900 Radu Bogdan; 3201-3 Vasilica Șerban; 3204-6 G-ral Ionescu Anghel; 2067 Gh. Ionescu; 323 Eugen Dimitriu; (va urma).

Abonații ziarului „Universul" cari vor trimite direct Societății „Franco-Române" de Asigurări Generale suma de lei 220, vor primi:
1. O POLIȚĂ DE ASIGURARE DE 20.000 LEI.
2. UN SFERT DE LOZ AL LOTERIEI STATULUI CLASA I A LOTERIEI DIN 15 IANUARIE 1941 — CONFORM NOULUI PLAN — IN VALOARE DE LEI 250.
3. UN CALENDAR-BLOC DE PERETE PENTRU ANUL 1941.
Acești abonați ai „Universului" primesc scutire de rate pe baza abonamentului și anume: pentru fiecare abonament anual se eliberează de plată 4 rate lunare a lei 220, de la sfârșitul asigurării.

Suceava în preajma Sf. Sărbători ale Crăciunului

Armata și autoritățile civile au împărțit daruri ostașilor și populației nevoiașe

Suceava, 25 Dec.

Anul acesta, Moș Crăciun și-a scuturat cojoacele din belșug în părțile noastre, acoperind frumoasele plaiuri ale Sucevei cu căpezi mari.

Ostașii, care nu și-au putut vedea căminurile, refugiații cari acum un an își serbau Crăciunul în propriile lor căminuri, nedespărțiți de cei dragi precum și populația nevoiașă a orașului, poate că n'au simțit atât de mult durerea vitregiei vremurilor, căci cei însărcinați să le poarte de grijă au depus multă osteneală pentru ca sărbătorile Crăciunului să le aducă mulțumirea sufletească.

Intr'adevăr, autoritățile militare și cele civile nu-și dădeau rând cu strângerea darurilor oferite de binevoitori, pentru ostași și populația nevoiașă.

Inspre ziua ajunului s'a făcut în piața mare, un pom de Crăciun de toată frumusețea. Darurile au fost aduse în preajma lui. Pe la orele 4 d. m. s'a făcut serbarea pomului de Crăciun. Erau de față d-nii: g-ral Manafu și toți ofițerii garnizoanei, prof Gavril Ionescu prefectul județului, av. Traian Maga primarul orașului. Mihai Popovici șeful organizației legionare, av. Octav Cerchez viceprimar, dr. Strugariu, Sily conducătorul „Ajutorului legionar", șefii de autorități reprezentanți ai societăților de ajutorare precum și un foarte numeros public compus din câteva sute de spectatori.

Ostașii aranjați în careu precum și un detașament de legionari sub conducerea d-lui Octav Cerchez au completat măreția serbării, căci pentru ei era pregătită.

La sosirea d-lui g-ral Manafu și a autorităților civile, muzica militară a intonat Imnul Regal, după care s'a făcut trecerea în revistă. A urmat cuvântarea către ostași a d-lui g-ral **Manafu**, care în cuvinte pline de duioșie a arătat cât e de mare dragostea întregii țări pentru ostași și a mulțumit celor cari au avut inițiativă de a-și manifesta dragostea pentru ei, cei dela hotare, prin daruri.

Delegații „Ajutorului Legionar" precum și delegatele societăților de ajutor, au procedat apoi la împărțirea darurilor, care s'a compus din țigări, cărți poștale, zahăr, pâine albă, etc., etc. In tot acest timp corul ostașilor a intonat cântece patriotice, iar detașamentul de legionari colinde și imnuri legionare.

Din grămezile de cadouri pregătite ostașilor, au rămas încă multe daruri, care au fost împărțite apoi la nevoiașii din oraș, iar frumosul pom de Crăciun a fost despoiat de copii.

La acest nobil gest au contribuit armata, „Ajutorul legionar" și primăria orașului.

A doua zi aceleași autorități civile din oraș, în frunte cu d. g-ral Manafu, s'au deplasat în tot cuprinsul regiunei, împărțind daruri ostașilor dela sate.

ȘEZATOAREA GRANICERILOR

Altă serbare cu datini de Crăciun, a fost făcută de către grupul de grăniceri pază din oraș, care a organizat în sala de festivități a orașului o frumoasă manifestare artistică.

Au asistat I. P. S. S. Mitropolitul Tit al Bucovinei, autoritățile mai sus amintite și un numeros public.

Serbarea ostășească a fost deschisă printr'o cuvântare rostită de d. căp. **Gheorghe Buzelan.** D-sa a relevat rolul manifestărilor artistice în viața militară.

In încheiere a subliniat că armata se integrează cu convingere în noua spiritualitate românească a țării, terminând cu urale la adresa M. S. Regelui Mihai I, după care muzica regimentului a intonat „Imnul Regal".

A urmat un program de muzică populară românească și dansuri naționale executate de ostași și de muzica instrumentală a regimentului, după care s'a jucat reușita piesă „Viața într'un pichet de grăniceri", scenetă într'un act de căp. Buzelan.

In partea doua a programului, s'au cântat colinde religioase și s'au înfățișat obiceiurile creștine locale de Crăciun: Steaua, Căluțul, Capra, Ursul, Pluguțorul, etc. S'au recitat poezii patriotice, după care s'a interpretat: „Recrutul", scenetă comică, admirabil executată de soldatul Anghel.

Producția ostășească s'a sfârșit într'o atmosferă de veselie și înălțare sufletească.

SERBAREA DELA PENITENCIAR

Tot în preajma Crăciunului, a fost la penitenciarul Suceava o șezătoare cu caracter religios. S'a oficiat un serviciu divin de către preoții Popovici, Matei și Velehorschi. Corul studenților a dat răspunsurile la Sf. Liturghie.

A urmat predica păr. Matei, plină de sfaturi frumoase pentru viața de toate zilele.

Cuvântul introductiv a fost rostit de către păr. Popovici, care a vorbit despre datini. In partea a doua a programului s'au excelat deținuții, cu recitări și alte producții.

Au urmat corurile studenților legionari și muncitorilor.

Serbarea a avut o reușită frumoasă grație muncii depusă de către păr. Popovici, confesorul garnizoanei și d. Constantinescu, secretarul contabil al penitenciarului.

Alte serbări reușite cu datini de Crăciun s'au făcut la numeroase instituții din orașul nostru.

LA PRIMARIE

Veșnic cu grija de a veni în ajutorul celor sărmani, primăria orașului a împărțit Marți la amiază ajutoare.

In sala de festivități, în prezența primarului, av. Traian Maga, viceprimar Octav Cerchez, arhitect Droniuc și alții, s'a făcut împărțirea darurilor de Crăciun.

Populația nevoiașă, a primit ajutoare constând din pâine, îmbrăcăminte, zahăr, lemne, etc.

Felul cum au fost împărțite ajutoarele de Crăciun a produs o bună impresie în rândurile populației orașului Suceava.

O. N.

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.

Memento

Calendar

DUMINICA 29 DECEMBRIE
Ort. Sf. 14.000 prunci uciși de Irod.
Cat. Eleonora
Prot. Ionatan

*

Răs. soarelui 7.54
Ap. soarelui 16.42

FAPTE ȘI GANDURI DIN ALTE VREMI

29 Decembrie

1839. S'a născut, la Tecuci, poetul Theodor Șerbănescu. Cursurile primare le-a făcut în orașul său natal, iar liceul la Academia Mihăileană din Iași. Potrivit unei dorințî a părinților săi a intrat în școala militară din Iași unde a fost clasificat întâiul. In 1859 și-a luat gradul de sub-locotenent de geniu fiind capul promoției. Ca ofițer de geniu a dat dovadă de multă aptitudine lucrând cu deosebită agerime la ridicările topografice.

Când era cu gradul de căpitan a demisionat din armată, în 1869, iar în 1877 reintră cu gradul de maior, cu ocazia războiului pentru independență. Cu acest prilej a dat el dovadă de multă dragoste de țară. In 1881 este avansat la gradul de locotenent colonel. Cu acest grad a ocupat în armată diverse posturi de răspundere: Șeful personalului de infanterie și cavalerie al ministerului de război; apoi, cu cel de colonel a fost numit: Șef de regiment, comandant al garnizoanei Brăila și comandat de brigadă la Buzău. In 1893 s'a retras din armată, de și o iubea foarte mult. Cauzele, cari l-au făcut să părăsească armata, au fost două: o boală contractată și o mulțime de neajunsuri ce i se făceau.

Dar, Theodor Șerbănescu, în afară de a fi un bun militar, a fost și poet și poate unul dintre poeții care au scris mai mult la noi. Poeziile lui sunt împrăștiate prin periodicel timpului său. Cele mai însemnate dintre poeziile sale au fost publicate în Convorbiri Literare. D. C. Ollănescu, în conferința ținută la Ateneul Român, în anul 1902, despre poetul Theodor Șerbănescu, vorbind despre cum își alcătuia poeziile spune: „Se plimba cu mâinile la spate sau în buzunar și compunea în gând. Când bucata — primenită și îndreptată astfel de mai multe ori — era, după socotința lui gata, o așternea pe hârtie și rar o mai schimba. I se întâmpla însă, cele mai de multe ori ca pentru un cuvânt sau pentru altul, să nu-și scrie bucata și lăsând-o astfel începea alta, ori o uita, așa că pot zice, cu tot dreptul că Șerbănescu și-a pierdut cele mai multe și mai frumoase poezii".

In 1876, Theodor Șerbănescu a fost numit prefect al județului Cahul, sub cabinetul Ion Brătianu. Meritul său de bun literat și militar a fost recunoscut de Academia Română, care l-a ales printre membrii corespondenți, la 12 Aprilie 1894.

Poetul Theodor Șerbănescu a pornit pe calea veșniciei la 2 Iulie 1901.

GEORGE DINCĂ

Radio

EMISIUNI IN LIMBA ROMANA ALE POSTURILOR STRAINE DE RADIO
— (Ora românească) —

6.45: DUNAREA (345,4 m.)
17.30: DUNAREA (345.4 m.) *și VISTULA (Bremen II). 1339 m.*
17.55: Posturile italiene (pe lungimile de undă 19.70 m. și 25.51 m. în fiecare Sâmbătă).
18.20: Posturile italiene (pe lungimile de undă 19.70 m. și 25.51 m.).
18.45—19: DUNAREA (345,4 m.) 922 kHz *VISTULA* (Bremen II) 1339 m.
21.10: ATENA 499 m.
22.20: Posturile italiene (pe lungimile de undă 16.84 m., 19.70 m., 25.40 m., 31,15 m., 41.55 m., 221 m. și 263 m.).
22.40: DAVENTRY (30,96 m.- 49.59 m.-41.49 m.)

DUMINICA, 29 DECEMBRIE
RADIO ROMANIA, 1875 m., RADIO BUCUREȘTI 634,5 m. POSTUL PE UNDE SCURTE 32,4 m.

8: Ora dimineții: Deschiderea emisiunii: Radio-jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești; Inchiderea emisiunii.

10,45: Ora religioasă: I. Coruri religioase (discuri): a) Pre tine te lăudăm de Popescu-Brănești; b) Axiom de Ghiga-Comănești și Heruvic de Podoleanu (corul Sf. Dumitru P. T. T.); c) Doamne, buzele mele de Muzicescu și E ziua Domnului (corul Bis. Domnița Bălașa); II. Predică părintele Nicodem Ioniță.

RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

11,15: Concert simfonic al Orchestrei „Filarmonica". (Transmisie dela sala Aro).

11,30: Ora Ostașului.

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTA

13,15: Ora: Cota apelor Dunării și a barei Sulina; Informațiuni artistice și sportive.

13,30: Orchestra de muzicuțe „Naidin". Potpuriu de muzică românească aranjat de Tr. Naidin. In satu'n care m'am născut, romanță de Dendrino; La puțu cu cinci isvoare și Geaba mă mai duc acasă (cântece populare); Hore și sârbe diferite.

13,50 : Serviciul de știri germane.

14: Muzică spaniolă (discuri) : Ana-Maria (voce : Estrellita Castro); Melodie spaniolă de Sachez (voce: Vilar Garcia); Melodie de Mostazo (voce: Imperio Argentina).

14.10: Radio-jurnal (II).

14.30: Cântece populare italiene, Aurel Alexandrescu (voce) și Chintetul de mandoline Gheorghiu : Frumoasa; Serenadă; Pe malul râului; Vino bărcuță; Frumosul Sorrento; Marinella; Serenadă florentină; Iedera; Steaua argintie.

15: Radio-jurnal (III); Jurnal cultural; Sfaturi agricole.

18.30: Ora; Taraful Ilie Rădulescu Muzică populară: Hora boldeneasca; Doi iubiți când se despart; Ca la Breaza; Sui dealurile, trec pădurea; Chindia din Argeș; Doina Oltului; Cine-mi are patru boi; brâulețul lui Manolea.

19: Atletismul în slujba națiunii de Theodor Popovici.

19.15: Muzică românească (disc.) Hora boerească; Hai maică la iarmaroc și Cine mă puse pe mine (voce: Rodica Bujor); Brâulețul; Alunelul (acordeon: Doina Suchici); Hai ciuciu, ciuciu și Brâul; Sârba lăutărească (nai: Fănică Luca); Hora din Muscel.

19.45: Serviciul de stiri germane.

20: Radio-jurnal (IV).

20.20: Romanțe vechi și noi, voce: Petre Gusti: De ți-am greșit, îți cer iertare, de Temis; S'aud păraele curgând; Sub vișinul înflorit; In ziua când te-oi cununa, de Corfescu; Să-mi cânte un cobzar, romanță de Turcu; De dragul tău, romanță.

20.40: Nicadorii, de Andrei Ionescu, comandant legionar.

21: Concert (discuri): Uvertură la „Euyanthe" de Weber orch. simfonică din Amsterdam dir. de Willem Mengelberg); Espana de Chabrier (orch. Scalei dir. de Carlo Sabajno); Phidylé de Duparc (voce: Charles Panzéra); Marea Poloneză de Chopin; Balet din „Prințul Igor" de Borodin, orch. simfonică din Londra dir. de Albert Coates.

21.40: Muzică de dans (disc.) : Mai dă-mi o halbă blondă, vals de Vilnou (voce: P. Alexandru) ; Doi ochi albaștri, tango de Dendrino (voce: Ion Luican); Nu te-am iubit decât pe tine, tango și Mai spune-mi că m'ai iubit, vals boston de Dendrino (voce: Gică Petrescu): Stai cu mine, fox de Villnou și la Moara din răscruce, de Villnou.

22: Radio-jurnal (V); Rezultate sportive.

22,25: Continuarea concertului de muzică de dans (discuri): A nins în calea mea, vals și Un zâmbet, tango de Villnou (voce: Nicu Orășeanu); Din când în când, tango și Săraca inimioară, fox de Mircea Alexe (voce: Vicrel Demetriad); Diseară să stai acasă, slow de Villnou (voce: Viorica Anghel). Sofie, fox și Micuță Nelly, tango de Stasi Tombulis; Două ori două fac patru, fox de Villnou și Vioara boston de Villnou: In mai m'am întâlnit, vals și Rio-Rino, rumba de Dendrino (voce: Ion Luican).

23: Jurnal pentru străinătate (în limbile : germană, italiană și franceză).

MOȘ CRĂCIUN PE ZONĂ

In sufletele noastre de ostași,
Te-ai reîntors cu mers de uriaș,
Cu ochii stinși și tolba sfâșiată,
De sârma împletită și ghimpată.

Bine-ai venit, bătrânule, pe zonă,
La masa noastră simplă și cazonă...
Hai! scoate-ți masca, trage prima dușcă,
Căci prea miroși a fum și-a praf de pușcă,
Prea te-au strivit și te-au adus de spate,
Atâtea unități motorizate,
Și-atâtea lacrimi cari-au picurat,
In cazemate de beton armat.
Ne-am cocoțat de-avalma, Moș Crăciun,
Pe care de asalt și țevi de tun,
Și camuflați, ne-am strecurat prin flancuri,
Să-ți scuturăm colindele din tancuri,
Să ne jucăm cu pletele-ți cărunte.
Și să-ți ghicim surprizele mărunte.
Dar ne-am oprit...
Pe creste viforoase,
Se'ncolăceau rachete luminoase,
Și ne-am înspăimântat când te-am văzut,
In zale ciuruite și cu scut,
Și când deabia putea să te mai poarte,
Atâta jale și atâta moarte.
La glasu-ți hohotit, — ca pe-o scântee —
Ne-am ghemuit tristețea în tranșee,
Și te-am lăsat să treci fără putere,
Prin cuiburile de mitraliere.

Din goarne reci, a început să sune,
Ecoul drag, al datinei străbune,
Și-am plâns atunci, că'n noaptea de ajun,
Nu ne-ai adus nimica, Moș crăciun.

TUDOR ERACLE

Crăciunul... sărbătoarea iubirii cerești pentru români

Louis le Cardonnel poetul care s'a apropiat cu sufletul de Dumnezeu și care prin iubirea cerului a adorat cu adevărat pe semenii lui, spunea într'una din cântările-i închinate Sfintei Fecioare: „Suntem călătorii infinitului. Timpul este o curățire; cu cât înaintăm în viață cu atât creștem în umilință și în simplicitate", însă „pentru a îmbătrâni îți trebue virtute, îți trebue multă încredere în Dumnezeu".

Când sufletul îți este gol de această sfântă simplicitate, nu înțelegi nimic din taina sfintei nopți din Bethleem.

Totul, ți se pare o poveste searbădă ca și uscăciunea care-ți stăpânește inima.

Crăciunul rămâne astfel sărbătoarea inimilor curate și nevinovate ale copiilor și ale celor ce prin simțire li se asemuiesc în credință... ai poeților.

Poporul nostru, atât de lovit de soartă s'a refugiat ca într'o supremă mângâere, lângă ieslea minunată din Bethleem.

Acolo a îngenunchiat ca și păstorii alături de magii Orientului și s'a închinat, timp de două mii de ani neîntrerupt, pruncului divin, preamărindu-i nașterea cerească în colindele curate și suave ca și florile de zăpadă cu care cerul acopere înegritul pământ în haina cerești neprihăniri.

Poezia acestui cult pios, de-o cucernicie de vis și de legendă, a căutat s'o exprime Iulia Hașdeu, în câteva versuri smerite ca o blândă îngenunchere, înaintea ieslei în care își leagănă Sfânta Fecioară dumnezeescul prunc:

Voi merge în vestmântul meu
cel alb,
Cu mâinile unite și cu piciorul gol,
In fata Fecioarei și al sfântului
prestol
Care răsplătește virtuțile
Celor ce luptă pentru Iisus
Aprinde-voi o lumânare și o
voi pune sus
Pentru cei ce dintre noi s'au dus.

In noaptea ce precede nașterea lui Dumnezeu pe pământ, pare că Cerul se scoboară ca să trăiască printre noi.

Stelele au lunecat și ele jos și luminează sfielnic și parcă temătoare printre pământeni. Le poartă copiii nevinovați, din casă în casă, din sat în sat, din loc în loc, pentru a lăsa pretutindeni din vraja și poezia, ce nu aparține lumii noastre.

Ca în nici o altă parte a omenirii, la noi, colindătorii, au păstrat dealungul vremurilor aspre, ca pe neprețuit dar al Dumnezeirei, cântarea cetelor îngerești, care au vestit păstorilor în noaptea sfântă „Nașterea lui Mesia" și odată cu ea „pacea și buna învoire" între oameni și popoare.

Copiilor orașelor nu le este dat să se bucure și să înnoiască în tot farmecul ei marea poezie a sfintelor colinde, care prefac lumea satelor noastre într'un colț de paradis ceresc.

Căci, cum ar putea fi mai bine prefigurată vestirea îngerilor, decât prin micuții colindători, cu glasurile argintii, care sub straele albe și strălucitoare de zăpadă, vestesc tuturor, până 'n târziul nopții, nașterea.

Marelui împărat
In scutece înfășat
Mititel și frumușel
Curge... mirul după el.

Iată, în câteva vorbe simple, tot infinitul de credință și de înțelegere al poporului simplu pentru dumnezeirea lui Iisus, rege, preot și Dumnezeu.

„Curge mirul! Nu poate fi definiție mai desăvârșită a dumnezeirei cu care este învestit, încă din fașe, Mesia cel mult dorit"

Pentru poporul român, colindele au fost ferestrele infinitului prin care L-a privit neîntrerupt pe Dumnezeu.

Au fost ruga cu care l-au putut cunoaște și aduce cât mai aproape de noi. Au fost scările pe care s'a putut urca nestingherit ajutat de aripile cântărilor lui sfinte, dincolo de lumea plină de suferință, de asprime, de răutate, dincolo de marginile ei, până la Dumnezeirea iubirii, nădejdilor și mângâerii noastre, sufletul obiditului nostru neam.

De aceea, Românii și-au păstrat colindele cu sfințenie și c'o neînțeleasă și neînchipuită iubire, de celelalte popoare.

Când lumea ne-a lovit fără milă, copilul-Dumnezeu, ne-a zâmbit și ne-a ținut tovărășie prin colinde duioase.

E Gudron VEGETAL

extras din pinii maritimi ai Norvegiei. Deaceea reînviorează bronchiile și căile respiratoare și combate în mod eficace: RĂCEALA, TUSEA, BRONȘITELE, CATARURILE, AFECȚIUNILE PIEPTULUI ȘI ALE PLĂMÂNILOR, fără ca să dăuneze stomacului și intestinului ca Gudronul mineral.

Faceți să dispară repede aceste afecțiuni, sau mai bine prevenițî-le, luând

GOUDRON GUYOT

Cereți adevăratul Goudron Guyot și verificați eticheta care trebue să poarte numele **Guyot** cu litere mari și semnătura sa în trei culori, (violet, verde, roșu), tipărită în curmezis, precum și adresa: Maison Frère 19 Rue Jacob, Paris. 160

SERBAREA POMULUI DE CRĂCIUN IN GARNIZOANA TECUCI

D. general Atanasiu, comandantul corpului de armată, printre ostași

Tecuci, 24 Decembrie.

Anul acesta, în mod excepțional, trupele din toate unitățile militare locale au sărbătorit după un program bogat, național și creștinesc, datinile de Crăciun.

In sala de mese a reg. 24 infanterie, împodobită cu ghirlande de stejar și stindarde tricolore, se afla o scenă, deasemeni împodobită artistic, în mijlocul căreia se vedea portretul M. S. Regelui Mihai I, încadrat în eșarfe tricolore, iar pe scenă un prea frumos pom de Crăciun, în jurul căruia se vedeau multe și numeroase pachete cu diferite și alese daruri, ce urmau a fi împărțite la ostașii acestui regiment.

Erau prezenți ca invitați d-nii: I. Dobre, prefectul județului; preotul Al. Micu, comandantul legionar al județului; Ioan Crângaru, avocat, comandantul „Ajutorului legionar" al orașului și județului Tecuci; Tașcă, avocat, primarul orașului; prof. Ursu și instit. I. Pascu, ziariști, precum și o echipă de legionari îmbrăcați în cămăși verzi dintre frunțașii legionari ai orașului, ca delegați.

DESFĂȘURAREA FESTIVITĂTII

La sosirea d-lui comandant al Corpului de armată, general *Atanasiu*, ce era însoțit de ofițerii întregului stat major al corpului, muzica regimentului 24 infanterie a cântat primirea și anorul d-lui general.

Luând loc pe scenă, d. general, într'o frumoasă și patriotică cuvântare, relevă importanța și rostul acestei sărbători creștinești, arătând și lămurind că viața și trecutul istoric al neamului nostru, sunt strâns legate de religia ortodoxă și că în toate vremurile bune ca și cele rele, românul și-a pus toată nădejdea în biserica si credința strămoșească, singurele ce ne-au salvat și ne-au mântuit, ne-au dat tăria și puterea vitalității neamului.

In continuare, d. general remorează actele de vitejie și jertfă ale ostașilor români, ce în luptele de desrobire și elibenare a fraților ce sufereau jug străin, și-au făcut întreaga lor datorie față de țară, contribuind prin elanul lor la unitatea întregului neam românesc.

Pe vremuri vitrege și suferinți dureroase, ne-au rupt din trunchiul țării, cele mai curate și românești ținuturi: Basarabia, Bucovina și Transilvania. Frații noștri, din nou subjugați, își îndreaptă rugi fierbinți, către Dumnezeu și-și pun toată speranța în frații lor — în noi, românii, — cari avem suprema datorie a-i desrobi.

Românii, în trecut ca și acum, nu au avut nici o revendicare străină. Ei au înțeles a trăi în bune raporturi cu vecinii, dar nu înțeleg ca frați de ai lor să sufere jug străin, lucru nepermis de nici o lege umană, de dreptatea omenească, de Dumnezeu și cu atât mai mult de români, cari nu înțeleg a vedea și auzi durerile fraților lor, fără a le da ajutorul necesar.

Dar român'i veghiază și nu va fi departe ziua, când soarele înbertății va apare pe orizontul întregului neam românesc. Atunci să fim gata la noua chemare a neamului.

D. general a elogiat apoi personalitatea conducătorului statului român, d. general Antonescu, mare patriot și ostaș al neamului, în care toți românii trebue să-și depună neconditionată încredere. De asemenea tânărului nostru Rege, M. S. Regele Mihai I, întreaga suflare românească să-i acorde dragoste și încredere, El fiind nădejdea și speranța acestui neam. D-sa încheie cu urări pentru M. S. Regele și pentru România mare și puternică a tuturor românilor.

(Muzica militară, ca și cei peste 800 soldați, ofițeri și civili, intonează într'o incântătoare generală Imnul Regal Român).

Urmează frumoase coruri cu copiii de trupă ai regimentului, ca: Bună dimineața și colinde: Cântecul stelei, Pluguțorul, precum și jocurile cu Capra.

Apare apoi Moș Crăciun, care ține o bătrânească cuvântare, făcând aluzie la cele ce pătimesc frații noștri din Basarabia, Bucovina și Transilvania, procedând apoi la împărțirea de daruri copiilor de trupă, ostașilor și gradaților, etc.

Fanfara regimentului execută cântece naționale, terminând cu „Deșteaptă-te române".

Luând cuvântul, d. prefect al județului vorbește de disciplina și dragostea ce trebue să stăpânească pe ostași, ca și pe toți românii, aceasta spre binele și fericirea patriei.

Serbarea s'a terminat cu un cuvânt de închidere rostit de d. general Atanasiu, care mulțumește ofițerilor reg. 24 infanterie și comandantului său d. colonel Sarraciu, pentru frumoasa reușită a serbării. Mulțumește și reprezentanților presei prezente ce activează în scop patriotic și național. Urează trupei și familiilor lor sănătate și bună petrecere a sfintelor sărbători.

D. general, însoțit apoi de invitați și ofițeri, vizitează dormitoarele, bucătăriile, grajdurile regimentului, rămânând mulțumit de cele constatate, felicitând de acestea pe comandantul regimentului.

Se trece apoi în sala de mese, unde d. general ia masa de seară în mijlocul ostașilor, luând parte la aceasta și d. general Glogojanu, comandantul diviziei.

OBICEIURI DE CRĂCIUN DIN ARDEALUL ROBIT

Colacul fetelor

La poalele Munților Codrului din țara Silvaniei, sătenii au obiceiul să spună despre o fată bătrână: „Mulți colaci a dat, săraca, în zadar". Despre o fată măritată prea tânără, se spune: „A dat doi, trei colaci și gata". Iar soția desamăgită zice soțului: „Mi-ai mâncat colacii și viața". Toate zicalele acestea și altele multe vin dela străvechiul obiceiu de Crăciun: **Colacul fetelor**, care se practică și acum cu sfințenie în acele părți.

Fetele de măritat, precum și acele care au terminat școala primară și vor să intre în dant (hora satului) după Crăciun — în Câșlegi — se pregătesc să primească feciorii în seara de Ajun. In acest scop, fiecare se îngrijește de 6—12 sticle de țuică îndulcită sau vin, prăjituri, mere și vestitul colac. Colacul este frământat cu lapte dulce, din cea mai fină făină și e împodobit cu fel de fel de păsărele și floricele modelate cu măestrie de către fata casei, din cocă de grâu, apoi e uns cu gălbenuș de ou și pus la cuptor să se coacă. Colacul se face în fiecare familie în cea mai mare taină, fiindcă fetele vecine își pun adevărați spioni ca să afle cum și cât de mare este colacul rivalei. Din cauza acestei emulații, cele mai multe cuptoare din sat, se strică la Crăciun. Colacii fiind extrem de mari, dupăce se coc nu pot fi scoși din cuptoare și gurile cuptoarelor trebuesc astfel dărâmate. Intrucât toate familiile se așteaptă la acest lucru, mamele iau măsuri ca pâinea, covrigii de dat colindătorilor și colacii destinați casei, să fie copți întâi, iar colacul fetei rămâne ultimul. Mai de mult, colacul a fost desigur frământat și asogat ca orice pâine, dar acum el este împletit foarte complicat și conține mirodenii de tot felul. Pâinea lui este asemănătoare cu a cozonacului. In seara de ajun, când se apropie miezul nopții, flăcăii din sat se adună la un loc convenit, apoi încep colindul. Intreg satul este într'o adevărată înfrigurare, căci nimeni nu știe din care parte vor începe și care fecior va fi preferatul fetei cutare sau cutare. Satul își are problemele lui, care în foarte mare măsură urmează să se deslege cu ocazia colacului. Căci nu de geaba se spune adesea: „Vom vedea la colac".

Ceata de flăcăi, din care fac parte numai feciorii care joacă la dant, merg cântând colinzi specifice obiceiului și intră, cu capetele descoperite, în casa cu fată mare. Când s'a terminat colindul de intrare, toți flăcăii urează căsenilor: Bună seara de Crăciun! Gazda casei răspunde: Vă mulțumim de cinstea ce ne faceți casei noastre! Apoi starostele cetei spune o lungă și frumoasă poveste în versuri, în care se vorbește de o zână pe care o caută și n'o găsesc, dar o vor cunoaște după colacul pe care numai ea știe să-l pregătească așa de frumos și de gustos. Fata desvelește atunci colacul așezat pe masă și-l oferă iubitului ei, să-l împartă. E un moment foarte însemnat în viața unei fete, căci ea trebue să arate lumii întregi care este feciorul preferat și aci nu se mai admite nici un compromis. Mai ales că nu se admite ca vreo fată să dea colacul unei rude, sau unui prieten cu care nu poate fi vorba sa închee căsătorie. Pentru darea colacului se fac consilii familiare cu luni înainte. In ordinea de preferință, fata dă la alți 6 sau 12 flăcăi, câte-o sticlă cu rachiu sau vin. Colacul este împărțit în bucățele mici, la toți cei din casă, ca să-l guste; apoi beau cu toții și câte puțin rachiu, urându-și sărbători fericite și împlinirea tuturor gândurilor.

Flăcăii primesc mere, nuci și prăjituri, apoi unul spune **multămita** — tot o poezie lungă, creată de talentul anonim al satului — și pleacă colindând la altă casă. Feciorii duc acasă, după colind, bucăți din colacii fetelor care-i interesează să le arate mamelor lor. Dacă cei care au primit colaci mai mulți sunt foarte mulțumiți și măreți, feciorii care și-au ascuțit cuțitele de geaba, căci nu li s'a dat niciun colac, sunt extrem de amărâți.

Nu e obiceiul să se dușmănească feciorii satului între ei, dar se nasc totuși rivalități, decepții și supărări de pe urma colacului, așa că la horă încep chiuiturile cu mult tâlc, imediat după Crăciun. Flăcăul care tot timpul postului a străjuit furca unei fete și vede că aceasta a dat colacul altuia, care e mai bogat și mai frumos, se răzbună la joc, descriind toate defectele fetei și ale familiei ei prin chiuituri. La încheierea căsătoriilor se ține seamă de colac și de multeori, numai colacul e pricina că se face sau nu se face o nuntă în sat.

Oare în anul acesta cum vor sărbători codrenii obiceiul colacului?...

VASILE ILUȚIU

———xxXXxx———

Stabilirea vinovățiilor în legătură cu accidentul de cale ferată dela Schitu-Golești

Câmpulung-Muscel, 27 Dec.

Ziarul nostru a fost cel dintâi care a anunțat ciocnirea din seara de 18 Decembrie, în apropiere de gara Schitu-Golești.

Azi, având în față rechizitoriul introductiv al primului procuror al tribunalului Muscel, putem anunța că s'a deschis acțiune publică contra următorilor: Constantin I. Zăvolanu, șeful trenului de marfă nr. 1640, care a ciocnit automotorul în ziua de 18 l. c., fiindcă n'a verificat starea frânelor înainte de plecarea trenului din C.-Lung.

Marinescu D. Nicolae fiindcă în calitate de lăcătuș de revizie **plecare frânele vagoanelor**, astfel că vagonul 610.053 a plecat cu frâna defectă.

Vlad D. Constantin și Vizitiu P. Ion pentru faptul că deși au constatat că frâna era defectă totuși n'au comunicat acest lucru celor în drept, înainte de plecarea trenului.